

Ένα αλλιώτικο ευχαριστώ

Πέμπτη 13 Ιουνίου 2013

Γιορτή της Αναλήψεως του Κυρίου σήμερα και εκκλησιαστήκαμε στο ξωκλήσι του Αγίου Χριστοφόρου. Μετά τη θεία λειτουργία επισκέφτηκα την κ. Βασιλική, που μένει εκεί κοντά. Της πήγα και αντίδωρο. Χάρηκε πολύ που με είδε. Σήμερα είναι 93 χρόνων και πίνει με καρτερία το πικρό ποτήρι του Θανάτου του μονάκριβου παιδιού της.

Η νύφη της μας πρόσφερε καφέ. Ευχηθήκαμε και του χρόνου το Πάσχα, με υγεία και καλοσύνη για όλον τον κόσμο κι εγώ συμπλήρωσα: «Να δώσει ο Θεός νάχετε κι ένα καλό παλικάρι στη Βασούλα* σας, ν' ανοίξει το σπίτι σας και να χαρείτε».

-Πώς περνούν τα χρόνια κι όλα αλλάζουν είτε σε κάποια στιγμή η κ. Βασιλική. Θα σας πω κάτι τώρα, που δεν το ξέρετε και θέλω να το μάθετε. Εσύ Άννα, ήσουνα μικρή και είμαι σίγουρη πως δεν το θυμάσαι.

Η μάνα σου ήταν μοδίστρα άφταστη. Παντρεύτηκα το 1944 και μου έραψε όλη την προίκα μου. Τα πάντα καλοδουλεμένα, μα το μαύρο φουστάνι, το δεύτερο που λέγαμε, που φόρεσα και προσκύνησα στο πηγάδι τη Δευτέρα, όπως ήταν το έθιμο, θα το θυμάμαι και σ' ετούτο και στον άλλον κόσμο. Μαύρη ζορζέτα με οκτώ κουμπιά, ντυμένα, στην πλάτη, το κάτω με λοξά φύλλα, μια φαρδιά ζώνη που έδενε πίσω με φιόγκο κι ένα μεγάλο τριαντάφυλλο στο αριστερό στήθος, που το έκανε μόνη της από το ίδιο ύφασμα. Ήταν υπέροχο!!!...

Μετά τέσσερα χρόνια έχασα τον άντρα μου. Το 1948 υπηρετούσε την πατρίδα και σκοτώθηκε από νάρκη στη γέφυρα της Νεάπολης.

Το 1950 πήγατε στο καινούριο σας σπίτι. Είχε πιάσει για καλά το καλοκαίρι και τα μαύρα χοντρά ρούχα του χειμώνα με έπνιγαν. Πήρα βερεσέ ένα βαμβακερό λεπτό, πενιέ το λέγαμε, από το εμπορικό «Γιαννακού», του υποσχέθηκα ότι θα το πληρώσω μόλις πάρω την πενιχρή μου σύνταξη και πρωί-πρωί το 'φερα στη μάνα σου να το ράψει. Είχε βράσει το γάλα και ετοιμαζόταν να ζυμώσει, για να πλάσει πέτουρα** (χυλοπίτες). Είχε μαζέψει κι 70 αυγά. Την παρακάλεσα : -Ράψε μου, σήμερα, το φουστάνι, έσκασα με τούτο που φοράω, κι εγώ θα σου πλάσω τα πέτουρα. Δεν χρειάστηκε να πω τίποτα άλλο. Σβέλτη, όπως ήταν, άρχισε αμέσως το ράψιμο κι εγώ το πλάσιμο. Στα διαλείμματα μου έκανε και τις πρόβες. Δεν καταλάβαμε πότε έπλασα εγώ τα εβδομήντα φύλλα (κάθε αυγό και φύλλο) κι εκείνη πότε «μου κουλούριασε» το φουστάνι.

Της ευχήθηκα «καλό έξοδο» τα πέτουρά σας κι εκείνη μου αντευχήθηκε «καλό βάστηγμα το φουστάνι σου».

Ξεχνιούνται τέτοιοι άνθρωποι!!

Ακολούθησαν λίγα λεπτά σιγής. Κατεβάσαμε το κεφάλι, βγάλαμε τα γυαλιά μας κι οι δυο και σκουπίσαμε τα μάτια μας.

Έκανε κουράγιο και συνέχισε:

-Κι ο πατέρας σου, Άννα, ήταν σπάνιος άνθρωπος και τέλειος επαγγελματίας. Δε χαλούσε χατίρι σε κανέναν συνάνθρωπό μας που έμπαινε στο ραφείο του. Ήταν ΦΙΛΟΣ μ' όλους. Δεν άλλαξε την παραμικρή κουβέντα με κανένα. Ο λόγος του ήταν σφραγίδα. Είχε όνομα καλό σε Χώρα-Γεράνεια και στα περίχωρα. Άλλοι τον πλήρωναν, άλλοι με είδος, άλλοι έσκαβαν τ' αμπέλια σας κι άλλοι «τζάμπα», για δικό τους λόγο ο καθένας, που τον σέβονταν «ο Γούλιας».

Μα εγώ δεν θα ξεχάσω και τούτο:

Τέλειωσε το Δημοτικό ο Γιώργος, το ορφανό παιδί μου, και μου το πήρε στο ραφείο, για να του μάθει την τέχνη να ζήσει. Το πρόσεχε σαν να ήταν δικό του. Τότε μάθαινε κι ο ανιμύς του Γιώργος. Κι οι δυο αργότερα, με την πρόοδο της γούνας, έγιναν άριστοι

γυναράδες. Κάθε Σάββατο τα μαθητούδια πήγαιναν τα καινούρια ρούχα στους νοικοκυραίους που τα περίμεναν δίνοντάς τα, για το καλό, κι ένα μικρό φιλοδώρημα.

-« Για να μη μαλώνετε, θα πηγαίνετε στα σπίτια ένα Σάββατο ο ένας κι ένα Σάββατο ο άλλος» τους είπε το αφεντικό. Κάθε 15 μέρες ο Γιώργος μου έπαιρνε το χαρτζιλίκι του, που το χαιρόμασταν κι οι δυο μας σα «μάννα από τον ουρανό».

Πόση τιμή, ευγνωμοσύνη και σεβασμό χρωστάω σ' αυτόν τον άνθρωπο!

Είπαμε κι άλλα. Την ευχαρίστησα γι' αυτά που μου έμαθε. Φεύγοντας της φίλησα τα χέρια που έπλασαν τα πέτουρα, που έτρωγα το χειμώνα του 1950, και της υποσχέθηκα πως θα ξαναπάω να τα πούμε.

*Η Βασούλα είναι η εγγονή της κ. Βασιλικής.

** πλάθω πέτουρα = ανοίγω φύλλο για χυλοπίτες.

Οι πρωταγωνιστές της ιστορίας μας:

Η Βασιλική

Ο Γούλιας, ο ράφτης

Η Αλεξάνδρα, η μοδίστρα

Άννα Γκουτζιαμάνη-Στυλιανάκη
Σιάτιστα Ιούνιος 2013